

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 18/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti K., zastúpenej advokátom JUDr. Z. D., K., vo veci porušenia práva byť účastníkom konania (základného práva na súdnu ochranu) uznesením Okresného súdu v Komárne č. k. 6 C 49/96-265 zo 6. novembra 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti K., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2006 doručená sťažnosť Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosti K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Z. D., K., vo veci porušenia práva byť účastníkom konania (základného práva na súdnu ochranu) uznesením Okresného súdu v Komárne (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C 49/96-265 zo 6. novembra 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2002. Sťažovateľka namieta, že okresný súd zastavil napadnutým uznesením konanie vedené pod sp. zn. 6 C 49/96 pre nedostatok podmienok konania, argumentujúc

tým, že absentuje právna subjektivita navrhovateľa v konaní, ktorým bol v danom prípade Rímskokatolícky farský úrad v K., pretože právnu subjektivitu má farnosť, a nie farský úrad.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno podať sťažnosť v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Sťažnosť podaná po uplynutí tejto lehoty je podaná oneskorene.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva uznesením okresného súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2002, t.j. po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie sťažnosti. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2006